

gode, der bør være genstand for omsætning. Spørgsmålet om betaling for good-will ved overdragelse af bilruter blev i 1957 taget op af folketingets ombudsmand i forbindelse med en undersøgelse af praksis med hensyn til godkendelse af overdragelse af omnibusruter, specielt 3 af statsbanerne overtagne ruter (Folketingets ombudsmands beretning for året 1957, side 74-90). Ombudsmanden giver i sin beretning (1957: 77-78) udtryk for den opfattelse, at der ikke i nogen retsforskrift er noget direkte forbud mod, at de koncessionsgivende myndigheder godkender overtagelser, hvor der ydes vederlag for good-will, men at det bør være en forudsætning, at samme praksis følges, hvadenten overdragelse sker til en privat person eller til en offentlig institution.

Spørgsmålet om en mere rimelig beskyttelse for de private, der investerer i den kollektive trafik, har gentagne gange givet anledning til debat her i folketinget. Ved tredjebehandlingen af det af Arne Larsen m. fl. i folketingsåret 1965-66 fremsatte lovforslag om ændring i lov om omnibus- og fragtmandskørsel med motorkøretøjer nævnte Arne Larsen (Folketingstidende 1965-66, sp. 6006), at Landsforeningen Danmarks Bilruter i en skrivelse, der var modtaget efter andenbehandlingen, havde fremhæ-

vet, at den private koncessionshaver ikke på forsvarlig måde kunne foretage de nødvendige investeringer uden at have sikkerhed for, at koncessionen blev fornyet i en rimelig tidsperiode, der står i forhold til investeringernes art og omfang. Landsforeningen havde fremsat det forslag, at en eventuel ny koncessionshaver burde have pligt til at overtage den tidligere koncessionshavers materiel til den pris, som en sagkyndig vurdering måtte komme til.

Senest har spørgsmålet om de private koncessionshaveres stilling været diskuteret i folketinget ved 1. behandling af forslag til lov vedrørende en trafikkommission den 23. februar 1967 (Folketingstidende 1966-67 2. samling sp. 1940).

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 2.

Bestemmelsen gør det til en pligt for den koncessionsgivende myndighed at sørge for, at tidssvarende aktiver, der faktisk anvendes af den hidtidige indehaver, overtages af den nye indehaver efter en sagkyndig vurdering af brugsværdien.